

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Faisala Husseiného a Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 9. 7. 2024, č. j. 41 A 5/2024-12,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (*stěžovatel*) domáhal zrušení shora označeného usnesení, kterým krajský soud odmítl stěžovatelovu žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), neboť její podání shledal zjevným zneužitím práva. Žalobou se přitom stěžovatel domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž mu bylo potvrzeno rozhodnutí Krajského soudu v Praze coby povinného subjektu, kterým krajský soud stěžovateli odmítl poskytnutí informace.

[2] V kasační stížnosti stěžovatel požádal Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Tyto žádosti nebyly ze strany stěžovatele zdůvodněny. Nejvyšší správní soud jeho žádosti zamítl usnesením ze dne 14. 8. 2024, č. j. 7 As 162/2024-6. Současně vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku a k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení; závěrem jej poučil o následcích nevyhovění této výzvě.

[3] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon*. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) téhož zákona] zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů. Po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví.

[4] Usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku bylo stěžovateli doručeno dne 19. 8. 2024, kdy jej stěžovatel osobně převzal. Lhůta k zaplacení soudního poplatku tedy marně uplynula v úterý dne 3. 9. 2024. Stěžovatel na ni pouze reagoval podáním, které doručil osobně dne 21. 8. 2024 krajskému soudu (podání bylo předáno zdejšímu soudu dne 2. 9. 2024). V něm žádá, aby Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích nezastavil řízení. Současně opětovně žádá o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[5] Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro postup dle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích. Stěžovatel nepředestřel žádné okolnosti, které by osvědčovaly nebezpečí z prodlení, a ani nedoložil, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Jeho podání je ve své podstatě opět odůvodněno opakujícím se obecným tvrzením založeným na nepodložené domněnce korupčního jednání a na nesouhlasu s procesním postupem, který byl vůči stěžovateli uplatněn na politickou objednávku. Krajský soud v napadeném usnesení zdůraznil, že o návrhu stěžovatele na osvobození od soudního poplatku samostatně nerozhodoval, jelikož žalobu odmítal z důvodu zjevného zneužití práva. Z rozhodovací činnosti je totiž zřejmé, že stěžovatel návrhy na osvobození od soudních poplatků podává automaticky v záhlaví každé žaloby, ovšem ani osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta nevedlo v minulosti k odstranění vad návrhu, tedy doplnění žalobních bodů. Krajský soud už proto u těchto zjevně bezúspěšných podání ani nevyzývá žalobce k odstranění vad, jelikož tato podání nevedou k ochraně veřejných subjektivních práv stěžovatele, ale pouze soudy zahlcují.

[6] Protože stěžovatel soudní poplatek ani přes výzvu soudu nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu kasační stížnosti, spočívající v prokázání právního vzdělání či předložení plné moci ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl usnesením ze dne 14. 8. 2024, č. j. 7 As 162/2024-6, rovněž vyzván, nepostupoval zdejší soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v nedostatku právního zastoupení (obdobně viz usnesení zdejšího soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016-35, ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70, ze dne 23. 11. 2023, č. j. 7 Ads 201/2023-22, či ve věci téhož stěžovatele ze dne 27. 6. 2024, č. j. 7 As 86/2024-19).

[8] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 5. září 2024

pokračování

David Hipšr
předseda senátu